

POLLÁGH PÉTER

Tovarisi konyec

*Szidtuk a kommunistákat, még nem volt divat,
munkásörrel szóba nem álltunk, tudtuk, ki tag,
ki békepap, tudtuk, kik súgnak be, kinek vagy
kartoték-adat. Ma újságíró, 20 éve még ÁVH-s,
ilyenek tucatszám tülekednek, affektálnak,
ez egy ilyen szakma, fiam, itt tollat ne fogjál.*

*A vöröstéglás tanácsházán elrepedt a plafon rég,
érezem a malter szagát: ki nem volt már téglá itt?
A tetején páváskodik a vérrel piszkolt csillag.
Felhazudták a csillaguk az égig, ez polipvilág,
súgja a Bábuska, Anya meg csitítja,
pedig X-es, csak 40 évesen tanulhat tovább.
Majd én letépem, mert nagy vagyok, 9 éves,
1988 van, azt mondják, eszembe ne jusson,
majd pár év múlva magától hullik el a porba.*

*Tovarisi konyec, tavaszi nagytakarítás, kárpótlás.
Na persze, csapataink rég nem állnak harcban,
csatatér se maradt, csak keserű hátország,
marékszám pirulák, gúnyos-sárga csekkek.*

*47 óta akarják végképp eltörölni a múltat itt.
Pedig egyszer valaki Tatabányát is eltörli,
autóútjainak esti, szénfekete krémjébe,
forró feketéjébe mártja bele majd mind
kockacukorházait, kockacukortitkait.*

Istentiszteletek édessége

*Stop cukrászda, Kedvenc cukrászda, Körcukrászda.
Tatabánya ilyeneket tudott. Ilyen neveket tudtunk.
A templom után. Stoppolunk. Templomi ünneplőben.
Csak tartom a markom az aranyat érő májusi esőben.
Úgy akarok öltözni, mint egy templom, azóta érzem.
Kapok gombócokat, vaníliát, csokoládét, vagy tán azt,
amelyikben fűszer van, a fahéjasat, lehet, hogy attól
ennyire kék a szemem. Fremenkék.*

*Északi városkákból ide lecsorogtunk,
mint az esővíz, összegyűlünk, tóvá leszünk:
talán ezt gondoljuk itt, a pokol szájára
épült toronyban, összekulcsolt kézzel.
Egy másik országról mormolunk itt,
elsodort kis városkákból összetákolt
városunkban, feléneklünk mi az égig.*

*Az eltévedt bárányokat leszúrják, felhők
lesznek ők mind a templomtorony körül,
egész ősszel sírnak: Luther-rózsák nőnek,
szöknek szárba a parókiakertben, nekem
a tejszínű lelkésgallér a kedvencem,
a szószék meg az orgona: a kakasülőn,
az orgona mellett jó volt, magasabban
lehettem, mint szemben a szószék.
Semmilyen lift, még a 4-es-6-os sem vitt
engem eddig.*

*Evangelikus vagyok: milyen szép két szó,
ki gondolná, hogy ezért is büntetnek.
Mi van a lelkész úr mellén? Szóvirág.
A szeme rózsablak: az SZTK-keretbe
Mária-üveget fújtak az aprószentek:
érted, ha szeretet van még benned.*

Szarufésű, Kiskun Múzeum. Molnár István rajza